

Nr 475.

Av herr **Mårtensson m. fl.**, om avslag å Kungl. Maj:ts proposition, nr 187, med förslag till lag om förbud mot plockning av lingon före viss dag.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 187, med förslag till lag om förbud mot plockning av lingon, före viss dag, stadgas bl. a. att, därest förhållandena sådant påkalla, äger Konungen på framställning av hushållningssällskap och landsting förordna, att inom visst område plockning av lingon, där dessa ej omedelbart förtäras i samband med plockningen, icke må äga rum före dag, som av länsstyrelsen varder bestämd.

Har dylikt förordnande meddelats, skall länsstyrelsen årligen, efter hörande av hushållningssällskapets förvaltningsutskott, bestämma den dag, intill vilken förbudet skall gälla.

Överträdelse mot meddelat förbud straffas med böter från och med fem till och med 500 kronor. För förseelse som begåtts av minderåriga, är fader, målsman eller husbonde ansvarsskyldig.

Frågan om genomförandet av lagstiftning på detta område har varit föremål för riksdagens prövning vid flera olika tillfällen. Och det nu föreliggande lagförslaget har framkommit på grund av riksdagens skrivelse till Kungl. Maj:t år 1928. Denna skrivelse har sedan varit remitterad till lantbruksstyrelsen, hushållningssällskapen samt länsstyrelserna.

Av de från dessa myndigheter inkomna yttrandena framgår, att såväl lantbruksstyrelsen som de flesta länsstyrelserna och i stor utsträckning även hushållningssällskapen ställt sig mycket tveksamma om nyttan och lämpligheten av här ifrågasatt lagstiftning. Endast 7 länsstyrelser ha uttalat sig för lagstiftning på sagda område, under det att 5 ha uttalat sig direkt emot dylik lagstiftning och 9 länsstyrelser uttala stor tveksamhet mot den ifrågasatta lagstiftningen.

De länsstyrelser, som avstyrka eller ställa sig tveksamma beträffande lämpligheten av dylik lagstiftning, anföra allmänt såsom skäl för sin ståndpunkt de stora svårigheter det komme att möta dels att på ett tillfredsställande sätt bestämma den tidpunkt, då lingonen skulle anses mogna för skörd, dels ock att övervaka efterlevnaden av ett förbud mot plockning av lingon före viss dag. Det förekommer även uttalanden som gå ut på att en lagstiftning icke skulle gagna utan fastmera försvåra ett önskvärt tillgodogörande av lingon-skörden.

De betänkligheter som de hörda myndigheterna uttalat mot den här ifråga-

sätta lagstiftningen äro så starka och bärande, att det knappast inte kan underlåtas att tagas hänsyn till desamma. Denna lag skulle utan tvivel medföra stora olägenheter för såväl den enskilde individen, som för de myndigheter som skulle övervaka lagens efterlevnad.

Särskilt för skogsbygdens folk skulle denna lag förorsaka svårigheter och trassakerier i stor utsträckning. Hur skola till exempel föräldrar, som bo i dessa bygder, kunna förhindra sina barn att gå ut i kanhända föräldrarnas egen skog och plocka några liter lingon, när dessa lysa röda borta i skogsbackarna?

Enligt lagförslaget kan förseelse av denna art föranleda högt bötesstraff för fadern eller målsmannen. Eller på vad sätt skall dessa föräldrar eller målsmän kunna bevisa inför åklagaren, om anmälan gjorts, att de gjort vad på dem ankommit för att förhindra barnens lagbrott?

Det skall inte förnekas att det är otillfredsställande att lingonen i många fall avplockas, innan de hunnit att tillräckligt mogna, men detta missförhållande kan enligt vårt förmenande inte avhjälpas på ett tillfredsställande sätt genom en »förbudslagstiftning», som av många kommer att betraktas som stridande mot allmänt rättsmedvetande, vilket lätt kan leda till att respekten för lagarna förminskas bland stora grupper av landets befolkning. Däremot skulle otvivelaktigt en planmässigt bedriven upplysningsverksamhet kunna göra stor nytta inte minst på detta område.

På grund av ovan anförda få vi hemställa,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 187.

Stockholm den 14 mars 1930.

J. W. Mårtensson.

C. Brännberg.

Gustaf Karlsson.
